

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 82

2 Δεκεμβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΙΧΩ

1. Λίγα λόγια θά σᾶς πῶ, ἀδελφοί χριστιανοί, πάνω στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή καί παρακαλῶ νά τά ἀκούσετε. Τό Εὐαγγέλιο μᾶς εἶπε σήμερα γιά τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ στήν Ἱεριχώ. Τό θαῦμα αὐτό εἶναι πολύ σπουδαῖο στό περιεχόμενό του, γι' αὐτό τό ἀναφέρουν καί ἄλλοι δύο Εὐαγγελιστές, ὁ Ματθαῖος καί ὁ Μᾶρκος, μέ τήν διαφορά ὅτι ὁ Ματθαῖος ὁμιλεῖ γιά δύο τυφλούς καί ὄχι γιά ἕνα. Ἀλλά δέν πρόκειται γιά διαφορά. Δύο πραγματικά ἦταν οἱ τυφλοί τῆς Ἱεριχώ πού θεραπεύτηκαν. Γιά νά νοήσουμε τό θέμα, δεχόμαστε τήν ἐρμηνεία τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου, ὅτι ὅταν μπῆκε ὁ Χριστός στήν Ἱεριχώ, θεράπευσε τόν ἕνα τυφλό, πού ἡ θεραπεία του ἦταν ἡ πιό σημαντική. Καί ὅταν ἔβγαινε ἀπό τήν πόλη θεράπευσε καί τόν δεύτερο, τόν ἄλλο τυφλό. Ἀλλά ὑπάρχει καί ἡ ἄλλη ἐρμηνεία τοῦ Εὐσεβίου, ὅτι ὑπῆρχαν δύο πόλεις Ἱεριχώ, ἡ παλαιά καί ἡ νέα πόλη. Ὁ ἕνας τυφλός θεραπεύθηκε στήν μία πόλη καί ὁ ἄλλος στήν ἄλλη καί ἔτσι λέγεται περί δύο τυφλῶν στήν ἴδια πόλη.

2. Ὁ τυφλός γιά τόν ὁποῖο μᾶς ὁμίλησε ἡ περικοπή μας δέν ἦταν μόνο τυφλός, ἀλλά ἦταν καί πτωχός. Γι' αὐτό καί ζητιάνευε. «Ἐκάθητο παρά τήν ὁδόν προσαιτῶν», λέγει τό κείμενο. Ἄκουσε δέ, ἐκεῖ πού καθόταν, θόρυβο τοῦ λαοῦ πού περνοῦσε καί ἐρώτησε τί εἶναι αὐτά πού ἄκουε. Καί τοῦ εἶπαν ὅτι περνᾷ ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος. Ἀλλά γιατί, ἀδελφοί, μαζί μέ τόν Χριστό τόσοσ πολὺς κόσμος; Πλησίαζε ἡ ἑορτή τοῦ Πάσχα καί ὁ Χριστός πήγαινε πρὸς τά Ἱεροσόλυμα ἐρχόμενος ἀπό τήν Βηθανία, ὅπου εἶχε ἀναστήσει τόν Λάζαρο. Πρὸς τά Ἱεροσόλυμα ὁμως πάλι πήγαιναν γιά τό Πάσχα καί πολλοί προσκυνητές, караβάνια προσκυνητῶν, καί συναντήθηκαν ὅλοι αὐτοί μέ τόν Ἰησοῦν πορευόμενον πρὸς τά Ἱεροσόλυμα. Γι' αὐτό καί ὁ τυφλός πού ἄκουσε τόν πολὺ θόρυβο ἐρώτησε, «τί εἶη ταῦτα;». Τί εἶναι αὐτός ὁ θόρυβος, πού ἀκούετε. Εἶδαν λοιπόν πολλοί, πάρα πολλοί τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ.

3. Ὅταν ὁ τυφλός ἄκουσε ὅτι στό πλῆθος τοῦ λαοῦ εἶναι καί ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος καί ὅτι περνᾷ ἀπό μπροστά του, «ἐβόησε». «Ἐβόησε», σημαίνει ὅτι ἔβγαλε μεγάλη φωνή, φωνή σάν σάλπιγγα. Καί τί εἶπε; Εἶπε καί παρεκάλεσε νά τόν κάνει καλά ὁ Χριστός, ἀλλά ὅπως τό εἶπε, ὅπως διατύπωσε τό αἴτημά του, εἶναι σάν νά ἔκανε ἕνα δυνατό κήρυγμα. Ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἶπαν γενικά ὅτι περνᾷ ἀπό ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, πού κατάγεται ἀπό τήν Ναζαρέτ, αὐτός τόν εἶπε, «Υἱὸ Δαβίδ». Ἐβόησε καί εἶπε, «Ἰησοῦ, Υἱέ Δαβίδ, ἐλέησόν με!»! Μέ τήν ἔκφραση «Υἱέ Δαβίδ», χριστιανοί μου, ὁ τυφλός εἶπε τόν Ἰησοῦ «Μεσσία». Γιατί ἀπό τόν Δαβίδ θά καταγόταν ὁ Μεσσίας. Ὁ τίτλος δέ «Μεσσίας» εἶναι ἀκριβῶς αὐτό πού ἐμεῖς λέ-

γουμε «Χριστός». Δηλαδή, ὁ τυφλὸς αὐτὸς τῆς Ἱεριχώ εἶπε στὸν Ἰησοῦ αὐτὴ τὴν προσευχή: «Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με». Εἶναι, χριστιανοί μου, ἡ προσευχή πού ἀπό πολλά σημεῖα τῆς Καινῆς, ἀλλὰ καί τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μᾶς δίδαξαν οἱ ἅγιοι Πατέρες νά λέγουμε. Εἶναι ἡ πεντάλογος προσευχή, «ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ»! Νά τὴν λέμε, ἀδελφοί, νά τὴν λέγουμε τὴν προσευχή αὐτή. Ἔχει δύναμη πολλή καί μεγάλη. Μὲ αὐτὴ τὴν προσευχή θεραπεύτηκε ὁ τυφλὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Μάλιστα, μᾶς εἶπε τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐπέπλητταν τὸν τυφλό, πού φώναζε καί ἔλεγε συνεχῶς τὴν προσευχή αὐτή, καί τοῦ ἔλεγαν νά σιωπήσει, ἀλλὰ αὐτὸς «πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱέ Δαβίδ, ἐλέησόν με»!

4. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς πρόσεξε τὸν τυφλό πού τὸν παρακαλοῦσε μὲ πίστη νά τὸν ἐλεήσει, καί διέκοψε τὴν πορεία Του. «Σταθείς», λέγει τὸ κείμενο. Εἶναι πολὺ σημαντικό αὐτὸ καί ἀξιοπρόσεκτο. Σταμάτησε (!) τὸν Ἰησοῦ Χριστό «ἡ φωνὴ τοῦ μετὰ πίστεως ἐπικαλουμένου», λέγει ὁ Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας! Ἐπειτα διέταξε ὁ Χριστὸς νά φέρουν πλησίον Του τὸν τυφλό καί τὸν ἐρώτησε τί θέλει ἀπ' αὐτόν. Τὸν ἐρώτησε ὁ Χριστὸς ὄχι γιατί δέν ἤξερε τί θέλει, ἀλλὰ γιὰ νά μὴ νομίσει ὁ κόσμος ὅτι ἄλλα θέλει καί ἄλλα τοῦ δίνει. Καί ὅταν ὁ τυφλὸς εἶπε στὸν Χριστό ὅτι θέλει νά ἀποκτήσει τὸ φῶς του, ὁ Χριστὸς τοῦ εἶπε: «Ἀνάβλεψε»! Ἀλλὰ τοῦ εἶπε καί τὸ ἐξῆς: «Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε»! Ποιὰ πίστη; Ἡ πίστη πού ὁμολόγησε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι «Υἱὸς Δαβίδ», ὅτι δηλαδή, εἶναι ὁ πραγματικὸς Μεσσίας, πού ἀνήγγειλαν οἱ προφῆτες. Καί ὁ τυφλὸς ἀνάβλεψε καί εἶδε τὸ φῶς του. Καί εὐγνώμονας, ὅπως ἦταν, ἀκολούθησε τὸν Ἰησοῦ καί δόξαζε τὸν Θεό. Ἀλλὰ καί μαζί του, ὅπως μᾶς λέγει τὸ ἱερό Εὐαγγέλιο, «πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ».

5. Ὁ τυφλὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ἀδελφοί, κατὰ τὴν πατερικὴ ἐρμηνεῖα τοῦ Θεοφυλάκτου, εἶναι εἰκόνα τῶν Ἐθνικῶν χριστιανῶν, γι' αὐτὸ καί θεραπεύτηκε «παρὰ τὴν ὁδόν» (στίχ. 35), γιατί δέν ἦλθε ὁ Χριστὸς πρῶτα γιὰ τοὺς Ἐθνικοὺς, ἀλλὰ γιὰ τὸ Ἰσραήλ. Ὁ τυφλὸς, ὅπως τὸ ἀκούσαμε, ἐξ ἀκοῆς ἔμαθε γιὰ τὸν Χριστό, ἀπὸ τὴν πληροφορία τοῦ ὄχλου, δηλαδή. Ἐτσι καί οἱ ἐξ ἀκοῆς Ἐθνικοί, ἀπὸ τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, ἔλαβαν τὴν πίστη γιὰ τὸν Χριστό. Στὴν περικοπὴ μας πάλι ἀκούσαμε ὅτι ὁ ὄχλος ἐπέπληττε τὸν τυφλό νά μὴ φωνάζει καί νά μὴν λέγει τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ διῶκτες καί οἱ τύραννοι, πού ἠθέλαν καί θέλουν καί τώρα νά φιμώσουν τὴν Ἐκκλησία καί νά μὴν ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ Ἐκκλησία μας ὅμως ποτέ δέν σιωπᾶ, ἀλλὰ μάλιστα ὅταν διώκεται ὁμολογεῖ δυνατώτερα τὴν πίστη της, ὅπως ὁ τυφλὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου.

6. Ἀλλὰ ὑπάρχει, ἀδελφοί, καί ἡ ψυχικὴ τύφλωση, ἡ τύφλωση τοῦ νοός, πού τὴν ἔχουμε ὅλοι, ἄλλος λιγώτερο καί ἄλλος περισσότερο. Γιὰ τὴν θεραπεία μας, λοιπόν, ἀπὸ τὴν τύφλωση αὐτή, ἄς φωνάζουμε καί ἐμεῖς καί ἄς παρακαλοῦμε τὸν Χριστό νά μᾶς ἐλεήσει καί νά μᾶς θεραπεύσει. Καί ἂν μερικοὶ μᾶς ἐμποδίζουν καί μᾶς λέγουν νά μὴν τὸ κάνουμε αὐτὸ – ὁ Διάβολος εἶναι αὐτὸς πού μᾶς ἐμποδίζει – ἐμεῖς πιο πολὺ νά λέγουμε, ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΕ ΜΕ!

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας